

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

08 травня 2019 р

Київ

№ 328 - р

Про визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної в повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Управління бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради б/н, б/д (вх. № 486-ПДД від 30.07.2018), та листа з додатковою інформацією від 07.09.2018 № 03-16/628, розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 09.11.2018 № 02/255-р розпочато розгляд справи № 500-26.15/47-18-ДД про державну допомогу для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.15/47-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 06.05.2019 № 500 - 26.15/47-18-ДД/194 -спр,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом б/н, б/д (вх. № 486-ПДД від 30.07.2018) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради відповідно до статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 13.08.2018 № 500-29/05-10331 Повідомлення залишено без руху та запитано додаткову інформацію. Листом від 07.09.2018 № 03-16/628 (вх. № 8-01/10841 від 10.09.2018) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради надано додаткову інформацію до Повідомлення.

- (3) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 08.10.2018 № 02/255-р розпочато розгляд справи № 500-26.15/47-18-ДД про державну допомогу для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 13.11.2018 № 500-29/02-15046 на адресу Управління бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради направлено копію розпорядження про початок розгляду справи. На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу зі зверненням до всіх заінтересованих осіб щодо подання протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку з розглядом справи про державну допомогу.
- (4) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого органу Рівненської міської ради як надавачем державної допомоги листом від 10.12.2018 № 03-16/866 (вх. № 5-01/15097 від 12.12.2018) надано інформацію для розгляду справи про державну допомогу.
- (5) Листом від 15.04.2019 № 03-16/277 (вх. № 8-01/4716 від 16.04.2019) Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради надано додаткову інформацію до матеріалів справи.
- (6) Рівненська міська рада (місцезнаходження: 33028, м. Рівне, вул. Соборна, 12-а, ідентифікаційний код юридичної особи 34847334).

1.1. Надавач підтримки

- (7) Рівненська міська рада (місцезнаходження: 33028, м. Рівне, вул. Соборна, 12-а, ідентифікаційний код юридичної особи 34847334).

1.2. Отримувач підтримки

- (8) Суб'єкти господарювання.

1.3. Мета (ціль) підтримки

- (9) Метою (ціллю) підтримки є:
- сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
 - сприяння окремим видам господарської діяльності.

1.4. Очікуваний результат

- (10) Встановлення ставок земельного податку на території міста Рівного в розмірах, що відповідають вимогам Податкового кодексу України, забезпечить стабільність

надходження доходів до бюджету, уникнення надмірного податкового навантаження на платників податків та ймовірного зростання недоїмки до бюджету.

1.5. Форма підтримки

(11) Зменшення ставок податків.

(12) Податкові пільги.

(13) Відповідно до рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», зі змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469, встановлено ставки земельного податку на території міста Рівного в розмірах, що відповідають вимогам Податкового кодексу України.

1.6. Підстава для надання підтримки

(14) Рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», із змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469 (далі – Рішення).

1.7. Тривалість підтримки

(15) З 01.01.2016.

(16) Термін дії Рішення – **не обмежений**.

2. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

(17) Додатком 1 до Рішення встановлено ставки земельного податку на території міста Рівного в розмірах, що відповідають вимогам Податкового кодексу України. Залежно від цільового призначення земель ставку земельного податку встановлено в розмірі від 0,03 % до 1,0 % нормативної грошової оцінки.

(18) Рішенням встановлено ставки земельного податку в межах, допустимих Податковим кодексом України, та надання пільг зі сплати цього податку в межах повноважень, визначених Податковим кодексом України та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Зменшення ставок податку відображено в таблиці:

	Гранична ставка земельного податку, визначена Податковим кодексом України	Ставка земельного податку затверджена Рішенням
Земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено	у розмірі не більше 3 % від їх нормативної грошової оцінки	від 0,03 % до 1,00 % нормативної грошової оцінки
Землі загального користування	не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки	1 % нормативної грошової оцінки
Сільськогосподарські угіддя	не менше 0,3 % до 1,0 % нормативної грошової оцінки	від 0,3 % до 1,0 % нормативної грошової оцінки

- (19) Рішенням не затверджується повний перелік суб'єктів господарювання, що звільняються від сплати земельного податку.
- (20) Для платників земельного податку критерієм встановлення ставки є певні види категорій земель (згідно з Класифікацією видів цільового призначення земель, затвердженою наказом Державного комітету України із питань земельних ресурсів від 23.07.2010 № 548).
- (21) Умовою надання допомоги в частині податкової пільги є належність платника земельного податку до групи платників, визначених у додатку 2 до Рішення.
- (22) Відповідно до додатка 2 до Рішення затверджено перелік пільг, наданих зі сплати земельного податку, відповідно до форми, передбаченої постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483, із зазначенням групи платників, цільового призначення земельних ділянок та розміру пільги.
- (23) Від сплати земельного податку до бюджету міста Рівного звільнені:
- парки державної та комунальної власності, зоологічні парки (*функціонування атракціонів і тематичних парків; функціонування ботанічних садів, зоопарків і природних заповідників*), сума підтримки за 2016 рік – 1 162,5 тис. грн; за 2017 рік – 1 232,2 тис. грн;
 - органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, підприємства Державної пенітенціарної служби України (*Державне управління загального характеру; регулювання та сприяння ефективному веденню економічної діяльності; діяльність у сфері оборони; діяльність у сфері юстиції та правосуддя; діяльність у сфері охорони громадського порядку та безпеки; ветеринарна діяльність; інші види освіти, не введені в інші угруповання; інша поштова та кур'єрська діяльність; функціонування бібліотек і архівів; допоміжна діяльність у рослинництві; дошкільна освіта; інша професійна, наукова та технічна діяльність, не введена в інші угруповання; дослідження й експериментальні розробки у сфері інших природничих і технічних наук; виробництво машин і устаткування для сільського та лісового господарства; діяльність лікарняних закладів; дошкільна освіта; діяльність у сфері радіомовлення*), сума підтримки за 2016 рік – 8 768,3 тис. грн; за 2017 рік – 9 198,7 тис. грн;
 - створені відповідно до закону благодійні організації, діяльність яких не передбачає одержання прибутків (*діяльність інших громадських організацій, не введених в інші угруповання; надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, не введеної в інші угруповання*), сума підтримки за 2016 рік – 61,6 тис. грн; за 2017 рік – 65,3 тис. грн;
 - підприємства комунальної форми власності, засновником яких є Рівненська міська рада, що здійснюють діяльність у сфері надання житлово-комунальних послуг та комунальних послуг, благоустрою та озеленення, послуг з ремонту та утримання доріг, ритуальних послуг, послуг з перевезення пасажирів міським електроавтотранспортом (*розподілення електроенергії; збирання безпечних*

відходів; пасажирський наземний транспорт міського та приміського сполучення; організація поховань і надання суміжних послуг; інші види діяльності із прибирання; комплексне обслуговування об'єктів; управління нерухомим майном за винагороду або на основі контракту; надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна), сума підтримки за 2016 рік – 2 722,8 тис. грн; за 2017 рік – 2 732,6 тис. грн;

- комунальні організації (установи, заклади), засновані Рівненською міською радою, які здійснюють повноваження, передбачені чинним законодавством у галузі будівництва, та виконують функції замовника щодо об'єктів капітального будівництва в місті Рівному (*державне управління загального характеру*), сума підтримки за 2016 рік – 36,2 тис. грн; за 2017 рік – 38,3 тис. грн;
- комунальні некомерційні підприємства, утворені в результаті реорганізації закладів охорони здоров'я міста Рівного, засновником і власником яких є Рівненська міська рада (*діяльність лікарняних закладів; стоматологічна практика*). Підприємства створені в червні 2018 року, тому державної допомоги у 2016 – 2017 роках не отримували.

(24) Зазначається, що ці підприємства:

- забезпечують виконання функцій держави та місцевого самоврядування;
- забезпечують обороноздатність держави;
- забезпечують життєдіяльність міста Рівного та мають важливе соціально-економічне значення;
- надають послуги в галузі житлово-комунального господарства;
- надають послуги з охорони здоров'я, освіти, культури, фізичної культури та спорту тощо.

(25) Щорічний обсяг державної допомоги визначатиметься річною сумою земельного податку згідно з поданими платниками, які мають право на пільгу, податковими деклараціями з плати за землю.

(26) Відповідно до інформації Державної податкової інспекції у місті Рівному Головного Управління Державної фіскальної служби у Рівненській області, наведеній відповідно до даних податкової звітності із плати за землю та даних звіту 1-ПП «Про суми податкових пільг», фактична сума пільг (обсяг державної допомоги) за 2016 рік становила 12 751,4 тис. грн, за 2017 рік – 13 267,1 тис. грн.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. Податкові пільги як об'єкт державної допомоги

(27) Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

(28) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування

управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

- (29) Згідно зі статтею 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (30) Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр.
- (31) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі – Кодекс).
- (32) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (33) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
- (34) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (35) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів** для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або **звільняти їх від сплати таких податків та зборів**.
- (36) Згідно з пунктом 30.1 статті 30 Кодексу *податкова пільга* – передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування

та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав, визначених [пунктом 30.2](#) цієї статті.

- (37) Підпунктом 30.2 статті 30 Кодексу встановлено, що підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат.
- (38) Відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу, зокрема, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.
- (39) Згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода), Сторони домовились, що вони застосовуватимуть положення Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.
- (40) Відповідно до частини першої статті 107 Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС), якщо в Договорах не обумовлено інакше, допомога, яку в будь-якій формі надає держава-член або яку надано за рахунок державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію, надаючи переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів, є несумісною з внутрішнім ринком тією мірою, якою вона впливає на торгівлю між державами-членами.
- (41) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – Повідомлення Європейської комісії) щодо податкових заходів, встановлено наступне.
- (42) Згідно з пунктом 174 Повідомлення Європейської комісії податкові рішення надають вибіркові переваги для своїх адресатів, зокрема, коли:
- відповідне рішення про встановлення ставки податку неправильно застосовує національне податкове законодавство, що призводить до зменшення суми податку;
 - рішення не доступне підприємствам, що мають аналогічну юридичну та фактичну ситуацію; або
 - орган надає більш «сприятливий» режим оподаткування порівняно з іншими платниками податків в аналогічному фактичному та юридичному становищі.
- (43) У розумінні статті 107 (1) ДФЄС перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (44) Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, вважатимуться заходом державної допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.

- (45) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (46) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.

3.2. Державна допомога для забезпечення розвитку регіонів

- (47) Відповідно до статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів» реалізацію державної політики щодо стимулювання розвитку регіонів забезпечують Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, інші центральні, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.
- (48) Згідно зі статтею 12 цього ж Закону фінансування стимулювання розвитку регіонів та подолання депресивності територій здійснюється за рахунок коштів, передбачених на цю мету в законах України про Державний бюджет України та рішеннях про місцеві бюджети (Автономної Республіки Крим, обласні, міські міст обласного (республіканського - Автономної Республіки Крим) значення та районні бюджети) на відповідні роки, та інших джерел відповідно до законодавства.

3.3. Законодавство у сфері державної допомоги

- (49) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (50) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.
- (51) Відповідно до статті 3 Закону дія цього Закону не поширюється на підтримку у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.
- (52) Частиною другою статті 6 Закону встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва (далі – Критерії оцінки). Зазначені критерії затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.

(53) Відповідно до підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, якщо надається з метою забезпечення сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, створення сприятливих умов для розвитку середнього та малого підприємництва, стимулювання їх інвестиційної та інноваційної активності, сприяння діяльності щодо реалізації вироблених ними товарів (робіт, послуг), забезпечення зайнятості населення.

(54) Відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання витрат на реалізацію інвестиційних проектів (створення нового суб'єкта господарювання; розширення виробничих потужностей; диверсифікацію асортименту товарів (робіт та послуг); зміну виробничого процесу), що включають:

- права власності на результати інтелектуальної діяльності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності, право користування майном та майновими правами, набуті в установленому законодавством порядку (далі – нематеріальні активи);
- основні засоби і оборотні активи, які мають матеріальну форму і не є коштами, цінними паперами, деривативами і нематеріальними активами (далі – матеріальні активи).

Матеріальні та нематеріальні активи повинні залишатися у власності суб'єкта господарювання – отримувача державної допомоги і перебувати на його балансі не менш як п'ять років (для середнього та малого підприємництва – трьох років);

- витрат на створення нових робочих місць;
- витрат на провадження основного виду діяльності суб'єкта господарювання (лише для середнього та малого підприємництва), що включають витрати, метою яких є скорочення поточних витрат підприємства, що не пов'язані з реалізацією інвестиційного проекту (витрати на оплату праці, матеріали, послуги, які надаються за договором, оренду, адміністративні витрати тощо, крім амортизаційних відрахувань і вартості фінансування, якщо такі витрати зараховані до витрат під час надання державної допомоги);
- витрат (лише для середнього та малого підприємництва) на надання консультаційних послуг, проведення підготовчих досліджень, участь у торгових ярмарках, а також витрат на проведення попереднього відбору і експертизи фінансовими посередниками або інвесторами з метою визначення новостворених суб'єктів малого підприємництва;
- витрат на підтримку новостворених суб'єктів малого підприємництва;
- витрат на оренду землі та будівель, строк оренди яких повинен становити не менше п'яти років з дня очікуваного завершення реалізації інвестиційного проекту або не менше трьох років для середнього та малого підприємництва;
- витрат, пов'язаних з придбанням орендованого майна, крім землі та будівель, у разі коли оренда здійснюється у формі фінансового лізингу і покладає на отримувача державної допомоги обов'язок щодо придбання майна після завершення строку фінансового лізингу;
- витрат на заробітну плату у зв'язку із створенням отримувачем державної допомоги нових робочих місць.

(55) Підпунктом 3 пункту 3 Критеріїв оцінки встановлено, що державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли забезпечується:

- створення нових робочих місць в результаті здійснення інвестиції та збереження їх отримувачем державної допомоги протягом не менше п'яти (для суб'єктів великого підприємництва) та трьох (для середнього та малого підприємництва) років з дня фактичного працевлаштування;
- здійснення інвестицій, що призвело до збільшення штатних одиниць відповідного отримувача державної допомоги у порівнянні із середнім показником за останні 12 місяців (у разі ліквідації робочих місць протягом такого періоду їх кількість визначається виходячи із загальної кількості нових робочих місць);
- заповнення вакансій протягом трьох років з моменту створення відповідного робочого місця.

(56) Пунктом 4 Критеріїв оцінки встановлено, що до категорій отримувачів державної допомоги для підтримки середнього та малого підприємництва належать суб'єкти середнього та малого підприємництва, що провадять діяльність у будь-якій галузі.

(57) Пунктом 5 Критеріїв оцінки встановлено, що критерії не застосовуються до суб'єктів господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.

(58) Відповідно до пункту 6 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, крім новостворених суб'єктів малого підприємництва, надається в будь-якій формі.

(59) Пунктом 7 Критеріїв оцінки встановлено, що у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги¹ на забезпечення розвитку регіонів та підтримку середнього та малого підприємництва урахується розмір всіх витрат, зазначених у [пункті 3](#) Критеріїв оцінки, за всіма чинними програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.

(60) Відповідно до пункту 8 Критеріїв оцінки максимальний розмір державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів, у тому числі для підтримки інвестицій та створення нових робочих місць у результаті реалізації інвестиційного проекту, становить:

- для суб'єктів великого підприємництва – до 50 відсотків таких витрат;
- для суб'єктів середнього підприємництва – до 60 відсотків таких витрат;
- для суб'єктів малого підприємництва – до 70 відсотків таких витрат.

Витрати за інвестиційним проектом на придбання нематеріальних активів суб'єктами великого підприємництва повинні становити не більш як 50 відсотків сукупного розміру

¹ Розмір державної допомоги у контексті зазначеної справи визначається як дельта між розміром ставки земельного податку та податкової пільги, яка не перевищує максимально допустимого розміру державної допомоги, передбаченого Критеріями оцінки. Наприклад: ставка податку – 3 відсотки, пільга становить 50 відсотків і надається суб'єкту середнього підприємництва. Розмір державної допомоги становить 1,5 відсотка (3%- пільга 50%=1,5%). У свою чергу цей розмір державної допомоги (1,5 відсотка) у грошовому вимірі не повинен перевищувати 60 відсотків обсягу витрат, на які буде спрямована така державна допомога.

витрат на реалізацію інвестиційного проекту за рахунок державної допомоги, а для суб'єктів середнього та малого підприємництва – до 100 відсотків.

- (61) Відповідно до пункту 10 Критеріїв оцінки визначення максимального розміру державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів і підтримки середнього та малого підприємництва й витрат, що можуть бути відшкодовані суб'єктам господарювання, здійснюється з урахуванням податків та інших зборів.

4. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ ЗАХОДУ З ПІДТРИМКИ

4.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

4.1.1. Пільга, яка надається органам місцевого самоврядування та органам державної влади

- (62) Надання пільг органам державної влади та органам місцевого самоврядування **не є державною допомогою**, оскільки надається юридичним особам – не суб'єктам господарювання, які здійснюють владні повноваження, а земельні ділянки, на які надаються пільги, використовуються некомерційно.

4.1.2. Пільга, яка буде надаватися суб'єктам природної монополії

- (63) Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про природні монополії» природна монополія – стан товарного ринку, при якому задоволення попиту на цьому ринку є більш ефективним за умови відсутності конкуренції внаслідок технологічних особливостей виробництва (у зв'язку з істотним зменшенням витрат виробництва на одиницю товару в міру збільшення обсягів виробництва), а товари (послуги), що виробляються суб'єктами природних монополій, не можуть бути замінені у споживанні іншими товарами (послугами), у зв'язку з чим попит на цьому товарному ринку менше залежить від зміни цін на ці товари (послуги), ніж попит на інші товари (послуги).

- (64) У той час як українське законодавство містить чітко визначене поняття «природна монополія», у первинному та вторинному законодавстві Європейського Союзу воно відсутнє. Натомість існує інше зіставне положення, що стосується законної монополії.

- (65) Поняття законної монополії означає наявність спеціальних та виключних прав, які держава може надати підприємствам (як правило державним) з метою забезпечення виконання публічних обов'язків. Так, відповідно до статті 106 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу, держава може зобов'язати певного суб'єкта господарювання бути оператором, що надає послуги загального економічного інтересу (далі – ПЗЕІ). У такому випадку суб'єкти господарювання, що надають ПЗЕІ, або ті, що мають характер прибуткової монополії, підпадають під дію правил конкуренції настільки, наскільки це не перешкоджає виконанню дорученого їм спеціального завдання.

- (66) Законна монополія існує тоді, коли надання такої послуги на законодавчому рівні або регулюючими заходами покладено на ексклюзивного надавача, з явною заборороною будь-яким іншим підприємствам надавати таку послугу (навіть не задовольняти можливий

попит з боку певних груп покупців). Проте сам факт надання публічних послуг конкретним підприємством не означає, що таке підприємство користується законною монополією.

(67) За загальним правилом, надання послуг законною монополією виключає будь-яке спотворення конкуренції, однак є умови, що мають бути кумулятивно виконані. Ці умови встановлені пунктом 188 Повідомлення Комісії щодо застосування правил державної допомоги Європейського Союзу до компенсації, що надається за надання послуг загального економічного інтересу (Офіційний вісник Європейського Союзу С 8/4 від 11.01.2012), а саме:

- послуга має бути предметом законної монополії;
- законна монополія не лише виключає можливість конкуренції на ринку, а й передбачає існування ексклюзивного надавача відповідної послуги на такому ринку;
- відповідна послуга не конкурує з іншими послугами;
- якщо надавач відповідної послуги здійснює діяльність на іншому ринку (за географічним розташуванням чи продукцією), відкритому для конкуренції, можливість здійснення перехресного субсидіювання має бути виключена. Для цього необхідно вести окремі розрахунки, належним чином розподіляти доходи і витрати та запобігати використанню державного фінансування некомерційної діяльності для перехресного субсидіювання комерційної діяльності.

(68) Обов'язок запобігання фінансуванню комерційної діяльності внаслідок перехресного субсидіювання регламентовано міжнародними зобов'язаннями, передбаченими Угодою. Відповідно до статті 263 (4) Угоди сторони протягом п'яти років з дати набрання чинності Угодою (тобто до 2022 року) мають забезпечити, щоб фінансова та організаційна структура будь-якого підприємства, яке користується спеціальним чи виключним правом, наданим Україною або державою-членом Європейського Союзу, або є уповноваженим на надання ПЗЕІ, і яке отримує компенсацію за надання публічних послуг у будь-якій формі щодо такої послуги, була коректно відображена в окремих бухгалтерських рахунках таким чином, щоб чітко відстежувалось таке: - витрати та доходи, пов'язані з усіма товарами або послугами, щодо яких підприємству надано спеціальне або виключне право, або всіма послугами, які мають загальний економічний інтерес та які підприємство вповноважене надавати, і, з іншої сторони, витрати та доходи, пов'язані з кожним іншим окремим товаром або послугою, щодо яких підприємство здійснює діяльність; - повна інформація щодо методів, відповідно до яких витрати та доходи призначаються або розподіляються за різними видами діяльності. Ці методи мають базуватися на принципах бухгалтерського обліку – обумовленості, об'єктивності, прозорості та послідовності відповідно до міжнародно визнаних методологій бухгалтерського обліку, зокрема калькуляції витрат за видом діяльності, та мають базуватися на даних аудиту.

(69) Отже, враховуючи те, що суб'єкт природної монополії може здійснювати й іншу комерційну діяльність, не пов'язану з виконанням функції публічних послуг, мають бути окремі бухгалтерські рахунки для запобігання перехресному субсидіюванню.

(70) З урахуванням викладеного зазначаємо, що фінансова підтримка, пов'язана з відшкодуванням витрат за послуги, які надаються суб'єктом природної монополії, виключає будь-яке спотворення конкуренції за умови дотримання таких умов:

- послуга має бути предметом природної монополії;
- природна монополія повинна не лише виключати можливість конкуренції на ринку, а й передбачати наявність ексклюзивного надавача відповідної послуги на такому ринку;
- відповідна послуга не повинна конкурувати з іншими послугами;

- якщо надавач відповідної послуги здійснює діяльність на іншому ринку (за географічним розташуванням чи продукцією), відкритому для конкуренції, можливість здійснення перехресного субсидіювання має бути виключена.

(71) Отже, у разі відсутності можливого впливу на конкуренцію відповідного заходу державної підтримки, такий захід за визначенням **не є державною допомогою** суб'єктам господарювання відповідно до Закону.

4.1.3. Надання пільг комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Рівненська міська рада, та державним організаціям (установам, закладам)

(72) Зазначеним юридичним особам не заборонено здійснювати підприємницьку діяльність у визначеному законом порядку, тобто реалізовувати товари (роботи, послуги), і таким чином брати участь у господарському обороті на ринку. Отже, такі юридичні особи є суб'єктами господарювання.

4.1.4. Пільга, яка надається закладам охорони здоров'я

(73) Частиною третьою статті 49 Конституції України встановлено, що у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно.

(74) Частиною третьою статті 49 Конституції України встановлено, що держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; наявна мережа таких закладів не може бути скорочена. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.

(75) Частиною другою статті 8 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» кожен громадянин має право на безоплатне отримання у державних та комунальних закладах охорони здоров'я медичної допомоги, до якої належать:

- екстрена медична допомога;
- первинна медична допомога;
- вторинна (спеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- третинна (високоспеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- паліативна допомога, що надається за медичними показаннями в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

(76) Відповідно до підпункту 282.1.4 пункту 282.1 статті 282 Податкового кодексу України **від сплати земельного податку звільняються** дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки (крім національних та державних дендрологічних парків), освіти, **заклади охорони здоров'я**, соціального захисту, фізичної культури та спорту, **які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.**

4.1.5. Пільга, яка надається суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність у сфері сільськогосподарського виробництва

(77) Відповідно до статті 3 Закону сільськогосподарське виробництво виключене з-під дії цього Закону, тому **дія Закону не поширюється** на державну підтримку у формі пільг зі сплати земельного податку суб'єктам господарювання, основним видом діяльності яких є виробництво сільськогосподарської продукції, зазначеної у групах 1 – 24 Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності згідно із Законом України «Про Митний тариф України», якщо таке виробництво здійснюється сільськогосподарськими товаровиробниками.

4.2. Надання підтримки за рахунок державних ресурсів

(78) Відповідно до статті 4 Закону державна допомога полягає, зокрема, у втратах доходів відповідних бюджетів.

(79) Згідно з інформацією, наданою в Повідомленні, підтримка суб'єктів господарювання, зазначених у пункті 4.1.3 цього рішення, полягає у втратах доходів місцевого бюджету, тобто підтримка надається за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону.

4.3. Створення переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(80) Підтримка визначених груп платників податків з урахуванням виду їх діяльності, характеру та суспільного значення здійснюваних ними витрат, зазначених у пункті 4.1.3 цього рішення, здійснюється шляхом звільнення від сплати земельного податку.

(81) Зазначена підтримка призводить до заощаджень суб'єктами господарювання коштів, яких вони не змогли б заощадити за звичайних ринкових умов, тобто без втручання держави, отже, суб'єкти господарювання, зазначені в пункті 4.1.3 цього рішення, отримують переваги, недоступні в звичайних ринкових умовах. Отже, підтримка спрямована на створення переваг окремим групам суб'єктів господарювання, які провадять окремі види господарської діяльності.

4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(82) Як зазначено вище, суб'єкти господарювання, зазначені в пункті 4.1.3 цього рішення, отримують переваги в результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які відповідно покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(83) Отже, повідомлена підтримка може спотворювати або загрожувати спотворенням економічної конкуренції.

4.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(84) Враховуючи викладене, повідомлена фінансова підтримка суб'єктам господарювання, зазначеним у пункті 4.1.3 цього рішення, за рахунок місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є **державною допомогою** у

розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (85) Враховуючи викладене, захід із надання підтримки за рахунок місцевих ресурсів у вигляді пільг зі сплати земельного податку, передбачений Рішенням, **не є державною допомогою** відповідно до Закону, а саме для:
- а) органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
 - б) суб'єктів природної монополії, за умов, викладених у пункті 4.1.2 цього подання;
 - в) закладів охорони здоров'я;
 - г) суб'єктів господарювання, основним видом діяльності яких є виробництво сільськогосподарської продукції, зазначеної у групах 1 – 24 Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності згідно із Законом України «Про Митний тариф України», якщо таке виробництво здійснюється сільськогосподарськими товаровиробниками.
- (86) Разом з тим слід зазначити, що:
- якщо обсяг надання платних послуг закладами охорони здоров'я Рівненської міської ради перевищуватиме 20 відсотків обсягу всіх послуг, підтримка у формі звільнення від сплати земельного податку може містити ознаки державної допомоги;
 - заклади охорони здоров'я Рівненської міської ради мають забезпечити розподіл рахунків для обліку основного виду діяльності (надання безкоштовних послуг населенню) та додаткової діяльності від надання платних послуг.
- (87) Разом з тим захід надання підтримки за рахунок місцевих ресурсів у вигляді пільг зі сплати земельного податку, передбачений Рішенням, комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Рівненська міська рада, та державним організаціям (установам, закладам) (тобто юридичним особам, які здійснюють підприємницьку діяльність та беруть участь у господарському обороті на ринку) **є державною допомогою.**
- (88) Відповідно до статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (89) Ціллю програми державної допомоги є створення сприятливих умов для економічного та соціального розвитку міста Рівного, що відповідає частині першій статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (90) Рішенням про надання фінансової підтримки за рахунок коштів міського бюджету не встановлено переліку допустимих витрат, на які спрямовуватиметься державна допомога, що не відповідає положенням підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки.
- (91) Рішення Рівненської міської ради не містить положень щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі якщо суб'єкт господарювання (підприємство) є

отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, як це передбачено пунктом 7 Критеріїв оцінки.

- (92) Рішенням не визначено категорію осіб, які не можуть бути отримувачами державної допомоги відповідно до пункту 5 Критеріїв оцінки.
- (93) Рішенням Рівненської міської ради не встановлено максимального розміру державної допомоги, передбаченого пунктом 8 Критеріїв оцінки.
- (94) Враховуючи викладене, державна допомога, що надається Рівненською міською радою на підставі Рішення у формі пільги зі сплати земельного податку, є **допустимою державною допомогою** за умови внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання, тобто Рішення повинно містити:
- 1) чітко визначену мету надання державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку та шляхи реалізації цієї мети, зокрема шляхом здійснення інвестицій, збільшення кількості нових робочих місць, зменшення кількості безробітних;
 - 2) перелік витрат, на які буде спрямовуватися державна допомога, відповідно до підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки;
 - 3) розмір державної допомоги на витрати, зазначені в підпункті 1 пункту 2 резолютивної частини цього рішення, не повинен перевищувати:
 - для суб'єктів великого підприємництва – 50 відсотків витрат відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки;
 - для суб'єктів середнього підприємництва — до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва — до 70 відсотків таких витрат;
 - 4) пільга зі сплати земельного податку не може надаватися суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;
 - 5) сукупний розмір державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку визначається з урахуванням пункту 7 Критеріїв оцінки.
- (95) Перелік витрат, зазначений у підпункті 2 пункту 3 Критеріїв оцінки, є вичерпним. Надавач державної допомоги на свій розсуд обирає із зазначеного переліку витрати, які будуть включені в програму державної допомоги.
- (96) Разом з тим варто зазначити, що встановлення пільг зі сплати земельного податку органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Податкового кодексу України, який було прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.
- (97) Відповідно до Прикінцевих та перехідних положень Закону всі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років із дня набрання чинності цим Законом.

- (98) Отже, встановлення органами місцевого самоврядування пільг зі сплати земельного податку є чинною програмою підтримки суб'єктів господарювання за рахунок місцевих ресурсів, яка існувала на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Кодексу у відповідність із вимогами Закону та положеннями *acquis* ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, мають бути приведені у відповідність із Кодексом.
- (99) Разом з тим відповідно до частини третьої статті 16 Закону надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Уповноваженому органу у визначеному ним порядку інформацію про чинну державну допомогу, її мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки у загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги у межах відповідної програми або інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалася.
- (100) Разом з цим повідомляємо, що згідно з пунктом 9 статті 1 Закону незначна державна допомога – державна допомога *одному суб'єкту господарювання*, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який *трирічний період* суму, еквівалентну *200 тисячам євро*, визначену за офіційним валютним курсом,
- (101) Частиною третьою статті 9 Закону передбачено, що *не подаються повідомлення щодо*, зокрема, *незначної державної допомоги*, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією.
- (102) Інформацію щодо незначної державної допомоги подає Комітету надавач такої допомоги в рамках проведення Уповноваженим органом *моніторингу державної допомоги* з дотриманням вимог Порядку, форм та вимог щодо подання Комітету інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Комітету від 28.12.2015 № 43-рп та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 140/28270.
- (103) Отже, у разі визначення надавачем, що державна допомога у формі пільги зі сплати земельного податку буде надаватися в розмірі, який не перевищує розміру незначної державної допомоги, у Рішенні повинно бути зазначено про це.

Листом Комітету від 07.05.2019 № 500-29/02-5879 було надіслано копію подання з попередніми висновками № 500-26.15/47-18-ДД/194-спр від 06.05.2019. Листом від 07.05.2019 № 03-16/329 Управлінням бюджету і фінансів виконавчого комітету Рівненської міської ради надіслано зауваження, а саме Управління бюджету та фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради пропонується виключити пункти 3 та 4 резолютивної частини. Разом з тим, зазначена пропозиція Управління бюджету та фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради не може бути виконана, оскільки зазначені пункти визначають критерії допустимості державної допомоги.

Отже, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631 (зі змінами, внесеними розпорядженням Антимонопольного комітету України від 13 вересня 2018 року № 18-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України

27 листопада 2018 року за № 1337/32789), на підставі інформації, наданої Управлінням бюджету і фінансів Виконавчого комітету Рівненської міської ради, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

1. Визнати, що підтримка, яку надає Рівненська міська рада:

- а) органам державної влади та органам місцевого самоврядування;
- б) суб'єктам природної монополії за умов, викладених у частині 4.1.2 цього рішення;
- в) закладам охорони здоров'я;
- г) суб'єктам господарювання, основним видом діяльності яких є виробництво сільськогосподарської продукції, зазначеної у групах 1 – 24 Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності згідно із Законом України «Про Митний тариф України», якщо таке виробництво здійснюється сільськогосподарськими товаровиробниками.

на підставі рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», зі змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Зобов'язати Рівненську міську раду забезпечити розподіл рахунків закладів охорони здоров'я для обліку основного виду діяльності (надання безкоштовних послуг населенню) та додаткової діяльності від надання платних послуг.

2. Визнати, що підтримка, яку надає Рівненська міська рада комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Рівненська міська рада, та державним організаціям (установам, закладам) на підставі рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», зі змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469, у формі пільги зі сплати земельного податку, **є державною допомогою.**

3. Державна допомога, яку надає Рівненська міська рада на підставі рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», зі змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469, у формі пільги зі сплати земельного податку, є допустимою у разі внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання, тобто рішення Рівненської міської ради від 18.06.2015 № 5254 «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», зі змінами, внесеними рішеннями Рівненської міської ради від 23.02.2017 № 2387 та від 21.06.2018 № 4469, повинно містити таке:

- 1) чітко визначену мету надання державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку та шляхи реалізації цієї мети, зокрема шляхом здійснення інвестицій, збільшення кількості нових робочих місць, зменшення кількості безробітних;
- 2) перелік витрат, на які буде спрямовуватися державна допомога, відповідно до підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57;
- 3) розмір державної допомоги на витрати, які зазначені в підпункті 1 цього пункту, не повинен перевищувати:
 - для суб'єктів великого підприємництва – 50 відсотків витрат відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам

господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57;

- для суб'єктів середнього підприємництва – до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва – до 70 відсотків таких витрат.
- 4) пільга зі сплати земельного податку не може надаватися суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;
- 5) сукупний розмір державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку визначається з урахуванням пункту 7 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.

4. У строк, передбачений частиною третьою розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», надавач державної допомоги зобов'язаний проінформувати Антимонопольний комітет України про внесені зміни до умов надання підтримки, передбачені пунктом 3 резолютивної частини цього рішення.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», якщо за результатами проведеної перевірки встановлено, що неналежне використання державної допомоги призвело до надання незаконної державної допомоги, Уповноважений орган здійснює розгляд справи про державну допомогу відповідно до статей 11, 12 і 14 цього Закону.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ